

1918-12-18

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 6 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9854>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Ετήσια Σελ. 10 Ετήσια Σελ. 12
Εξάμηνη Σελ. 6 Εξαμήνη Σελ. 7
Τιμή έκαστου φύλλου τρούα 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΙΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ε.ΦΡΑΪΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου *Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΑΡΙΘ. 623

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῆ 18ῃ Δεκεμβρίου 1918.

ΕΝ ΑΔΙΑΣΠΑΣΤΩ ΦΑΛΑΓΓΙ ΠΕΡΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

Παρετήρησαμεν δι μοίρα τις τῶν Ἑλλήνων τὴν νίκην τῆς Συνενοήσεως Ἐχαίρεισαν οὐχὶ ὡς εὐφρόνουν καὶ σωτήριον παγκόσμιον γεγονός ἀλλ' ὡς θλίβον κομματικόν, τόσῳ μᾶλλον ὄφ μετὰ τῆς κομματικῆς νίκης ἐπιστενον καὶ εἰς τὴν εὐδωσίαν ὄλων τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ διὰ τοῦτο προτρέχουσα ἢ φαντασία τῆς πραγματικότητος ἔπιταεν δι κατελήφθη ἢ Ἀδριανούπολις ὑπὸ στρατοῦ Ἑλληνικοῦ, ἢ Σμύρνη ἢ ἡ διατελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, κατ' μετὰ ταχύντος ἀσρασιασ οἱ εὐζῶνοι ὑπερέβαλον τὴν Τσατάλσαν καὶ ἐπήγγυνον τὸ ἱερὸν λάβαρον ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐπάλεων αὐτοῦ.

Πάντα ταῦτα ἐδικαιολογοῦν διὰ πῦρος καίτοι πρόωρος αἰσιοδοξία καὶ πόθος εὐγενῆς ὑπὲρ τῆς ταχύντος πραγματικότητος τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἐπὶ πλέον δὲ τὴν ἀγνήν καὶ ἀγαθωτάτην πίστιν τῶν συνταχθέντων ὑπὲρ τῆς πολιτείας τοῦ κ. Βενιζέλου, διὸ ὄφαιεν αὐτὴν νὰ συντελέσῃ τὴν δολοκρητικὴν ἀποκατάστασιν τῆς φιλῆς ἡμῶν, καὶ μετὰ τοιούτων ἐπαγγελιῶν ἠγγήθη οὗτος κινήματος, ὅπως ἐβύθισεν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος εἰς πολλὰ καὶ μεγάλα συμφορὰς.

Τὸ ἔθνος ἐντοῦτοις εἶνε ἐτοιμον νὰ συγχωρήσῃ πάντα ταῦτα ἂν ἐξηγγόρασεν οὕτω τὴν δολοκρητικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὑπὸ τὰς παρούσας ἀνελευθερίας καὶ ὡς ἐκ θαύματος εὐκαιρίας.

Ἀπηγόρευται καὶ ὀδυνηρὸν ἀληθῶς ὑπῆρξεν δι, διαν ἢ στυγρὴν πραγματικότητος διέλυσε τὴν πρώτῃν αἰσιοδοξίαν, καὶ ἐγένετο κατάδηλος ὁ παραγκωνισμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἀντὶ τὰ ἐμμεινῶσιν οἱ αἰσιόδοξοι εἰς τὰς δικαιοτάτας ἀξιώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ νὰ ἐξοργισθῶσι καὶ ἐκμανῶσι κατὰ τῆς σκαιότητος ἀδικίας, ἐφάνησαν φοβηθέντες μήπως μετὰ τοῦ παραγκωνισμοῦ τοῦτον ἀποβῆλῃ μὲν ὁ κ. Βενιζέλος τὴν ἐξουσίαν, ἐκπέσῃ δὲ οὕτω καὶ τὸ βενιζελικὸν κόμμα τῆς ἀρχῆς, καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τοιοῦτου κινδύνου ἤρξαντο οἱ αἰσιόδοξοι νὰ συστήλωσι τὰ ἰστιά τῆς οὐμιοδρομοῦσης αἰσιοδοξίας αὐτῶν καὶ σῆμα να περικύπτωσι τὰς ἐθνικὰς ἀξιώσεις—καὶ ἐν τούτῳ οἱ ὀπαδοὶ προέλαβον τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν, πρῶτοι αὐτοὶ δικαιολογούντες τὴν διάλυσιν ὄλων τῶν πρώτων ἐκείνων ἐξάρσεων καὶ παραφορῶν καὶ ἐπιρροίας πωνες τὴν εὐδύνῃν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν συντασσομένων μετ' αὐτοῦ, φαίνονται δὲ ἐτοιμοὶ καὶ πρὸς τὸν ν' ἀποδεχθῶσι καὶ τὰ

ἄλλα ψυχία, καὶ ταῦτα οὐχί, ἐν γὰρ τῷ παρόντι, βέβαια, ἀλλὰ μόνον πιθανά, ὁρκεῖ ἢ εὐδύνῃ τῆς ματαιώσεως τῶν δικαιοτάτων καὶ ἱερωτάτων πόθων τοῦ ἔθνους νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸ κόμμα καὶ τὴν ἡγήτην αὐτοῦ.

Τὴν ψυχῶσιν αὐτὴν ἐνέβαλεν εἰς τὴν μοίραν ταύτην τοῦ ἔθνους ἢ ὀρακόντιος λογοκρισία, μονομερεῖς ἐπιτρέπουσα ἀντιλήψεις καὶ ἀπαγορευούσα τὴν ἐλευθερίαν ἔρευναν καὶ ζήτησιν τῆς ἀληθείας.

Ὅταν ἀποδοθῇ ἢ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ἐπιτραπῇ ἀπεριόριστος ἢ ζήτησις καὶ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας, τότε θὰ καταμερισθῶσι καὶ αἱ εὐδύναι μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐθυκρίας.

Σήμερον εἶναι βέβαιοι δι ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται κρισιμωτάτην περιόδον, διότι τὰ δίκαια αὐτοῦ διατρέχονται τὸν μέγιστον κίνδυνον ἐξ ὅσων ποτὲ δι' ὄλου τοῦ μακροῦ καὶ περιπετειώδους βίου του ἀντεμεινῶσιν, καὶ ὄφαιεν τὸ Πανελλήμιον νὰ συνασπισθῇ περὶ αὐτὰ, ἀποστρέφον ἐν πρῶτον ἀπὸ τῶν προσώπων καὶ κομμάτων πρὸς τὰς προβαλλομένας δικαιολογίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἀντὶ τὰ ἀνὰ μασσὴν ἐν τῇ Βουλῇ ὄσα ὑπὲρ κόρον ἐπαναλαμβάνει ἀπὸ ἰσοσάρων ἢ ὄσων καὶ δι' ἀοριστοῦ καὶ ἀβασίμων καταγγελιῶν νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' ἐαυτοῦ τὴν εὐδύνῃν, καὶ ζήτησὶν δὲ καὶ τὰρα νὰ παρασῶρῃ τὸ ἔθνος εἰς τὰς ἀπαισιόδοξους προβλέψεις του καὶ νὰ πείσῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον περιουσίαν τῶν δικαίων αὐτοῦ, θὰ ἐπραττε κἀλλιον νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντονώτατα κατὰ τοῦ προσηγομένου ἀδικήματος, νὰ προκαλέσῃ δὲ πανελλήμιον διαμαρτυρίαν καὶ ἐξέγερσιν ἵνα μὴ φανῇ τοῦλάχιστον δι ὁ Ἑλληνισμὸς ἀγοργύτως ἀποδέχεται τὸν βαρῦτατον ἀκρατηριασμὸν τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ παρατεῖται τούτων ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὀπωδῆσεν ὄφαιεν νὰ καταστήσῃ ὑπεύθυνον τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὰ ὄσα ἀπέλειαν καὶ ζήτησιν ἐθνικὴν καὶ πρῶτοι πάντων αὐτοὶ οἱ ὀπαδοὶ του, ὄτινες ἐπέπεσαν, καλῆ τῇ πίστει, ν' ἀποδώσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὄλου ἀγῶνος τῶν Συμμάχων.

Ἐπαναλαμβάνομεν δι, καὶ ἀλλοτε ὑπεστηρίζαμεν, δι συμφέρει καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν καθ' ὄλου, ἵνα σῶσῃμος ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπιβλεψῇ ἀνένδοτον καὶ ἀποφασιστικὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀκρασίαν κατάκτησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ, καὶ μόνον ὑπὸ τοιοῦτον ὄρον ὁ κ. Βενιζέλος θὰ δυνῆθῃ νὰ πατήσῃ καὶ πάλιν ὄδαφος Ἑλληνικόν.

Οἱ προσηγορευμένους καὶ ἐνισχύσαντες αὐτὸν ἐν τῇ γνωστῇ πρὸς

τὴν Ἑλλάδα πολιτεία του, αὐτοὶ πρῶτοι ὀποχρεοῦνται καὶ νὰ ἀναδείξωσιν αὐτὸν οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ μέγαν πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης καὶ μέγιστον ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς ἐμφανέσεως αὐτῆς. Ἄλλως ἢ αὐτοῦ καὶ ἀδέκαστος ἱστορία θὰ ἐξενεγκῆ πικρὰν καὶ ὀρειμὴν ἐπιμνηστικὰν κατ' αὐτῶν, δι ἡδίκησαν οκαῶτατα μίαν φυλὴν, ἣς ὑπὲρ πάντων ἀλλῶν ἐδικαιοῦντο νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν μεγάλην προσηγορικὴν κληρονομίαν, οὐχὶ ἀλλῶς δικαιοῦμαι κληρονομικῶς ἀλλὰ καὶ δυνάμει ὑπερανθρώπων ἀγῶνων

καὶ θυσῶν αὐτῆς κατὰ πάσας τὰς γενεὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ τοῦ κόσμου ὄλου.

Ἄς παύσωσι παρ' ἡμῖν οἱ Ἀβδηρισμοὶ; ἵνα μὴ πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἀντὶχῆμοσι γινώμεθα ὁ περιγέλωσ τῶν μοχθηρῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς εὐσταθοῦς καὶ ἰσορροπίας πολιτείας ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν ἄς δελεῶμεν δι, ὡς ἐν τῷ μακροῦ παρελθόντι ἐνικήσωμεν αὐτὸν τὸν πανδαμάτορα χρόνον, οὐδέμια δυνάμεις ἐγκόσμιος ἔσται ἰκανὴ ν' ἀνακόψῃ τὸν αἰώνιον ὄρομον ἡμῶν πρὸς τὸ ἐνδοξον τέμα.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

ΑΙ ΤΡΩΑΔΕΣ. Οἱ διαφυγόντες ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας ἐν ὄρα χειμῶνος δι' ἄγνοιαν περὶ τὴν ναυτικὴν ἀπεικλήθησαν εἰς Ἰταλίαν καὶ προσώρμισαν διασωθέντες περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως. Ἐκεῖ, οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον πρὸς κατόπιστον τῆς χώρας καὶ ἀνεζήτησαν ἐγχευῶσιν πρὸς πληροφροῦσαν περιπλανώμενοι. Εἰς τὰς γυναίκας, ἐν τῷ μεταξῷ, ἐπῆλθεν ἡ σκέψις, δι, ἀπὸ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνακτῆσιν τὴν πατρίον χώραν, θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐγκαταστήσων ὀριστικῶς ὀποδῆσιν γῆς καὶ ἀπαλλαγῶσιν οὕτω τῆς μακρῆς περιπλανήσεως καὶ τῶν ἐθνεκῶν κινδύνων, καὶ συμφωνήσασιν ἐπιτρέψωσιν τὰ πλοία πάντα, καθήρξατο δὲ μία τούτων καλουμένην Ρώμῃ. Ἄφου δὲ ἐπραξαν ταῦτα ἤλθον εἰς προπύργιον τῶν ἀνδρῶν ὄτινες ἤρχοντο πρὸς βεθέθειαν πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ φοβούμενοι τὴν ὄργην ἐνηγκαλίζοντο καὶ κατεφίλου καὶ διὰ τῆς φιλοφροσύνης κατεπρόσθων αὐτοῦ ἐντελέσθη δὲ τοῦτο ὄθηρξε καὶ παρέμεινε συνθήκη παρὰ τὰς γυναῖκι τῶν Ρωμαίων νὰ χαριεῖσθωσι καταφιλοῦσιν τὸς συγγενεῖς αὐτῶν.

ΦΩΚΙΑΔΕΣ. Ἄσπονδος ὄθηρξε πόλεμος τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τῶν Φωκίων. Διότι οὗτοι τοὺς Θεσσαλοὺς ἀρχοντας καὶ τυράννοισ εἰς τὰς Φωκίας πόλει ἐπέπεσαν πάντας ἐν ἡμέρῃ μίῃ, οἱ δὲ Θεσσαλοὶ διεμίλισαν δικαιοσύνην πενήκοντα ἐμήρους Φωκίας. Ἐπειτα ἐνέβαλον διὰ Λοκρίδας, ἀποφασισάντες νὰ μὴ φειθῶσιν οὐδὲν τῶν ἐνηλικίων, τοὺς δὲ παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας νὰ ἐξανδραποδίσωσιν.

Ὁ Δαίφρανος, λοιπὸν, ὁ Βαθυλλίου, τρίτος αὐτῶν ἀρχων, ἐπέσει τοὺς Φωκίαις μὲν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ἀπάντησιν τῶν Θεσσαλῶν τὰς δὲ γυναῖκας μετὰ τῶν τέκνων, ἀπὸ συναγῶσιν εἰς τὴν τῶν ἐξ ἄλλης τῆς Φωκίας, νὰ συσσωρεύωσιν περὶ πολλὰ ζῦλα, καὶ ν' ἀφίωσιν φρουροὺς καὶ νὰ δώσωσι διατάγας, ἂν ἴδωσιν εἰς τὴν κινδύνῳ αὐτοὶ, ταχέως οἱ φρουροὶ ν' ἀνέψωσι τὰ ζῦλα καὶ νὰ κατακασθῶσιν αἱ τὸ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες ἀπὸ ἐπῆρσαν ταῦτα, ἠγγέρθη τὸς καὶ ἐπει, δι δικαιοῦν εἶνε νὰ συμφωνήσωσιν εἰς ταῦτα καὶ αἱ γυναῖκες εἰδεμή, νὰ ἀφίωσιν ἀπρακτον τοιαύτην ἀπόφασιν. Τὴν ὄλον τοῦτον μαθοῦσιν αἱ γυναῖκες συνήλθον πᾶσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπῆρσαν αὐτὰ ὑπὲρ τῆς πρώτης ἀποφάσεως καὶ τὸν Δαίφρανον ἐστερέψωσαν ὡς

συμβουλεύσαντα τὰ ἄριστα ὑπὲρ τῆς Φωκίας. Λέγεται δὲ εἰ καὶ οἱ παῖδες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλθοντες τὰ αὐτὰ ἐπῆρσαν. Τούτων δὲ γινόμενων, οἱ Φωκίαις συμπλακέντες πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς περὶ Κλεωνῆς τῆς Ἰαμυλίδος ἐνίκησαν αὐτοὺς. Τὸ μὲν ψήφισμα οἱ Ἑλληνες ἀνόμασαν «Φωκίων ἀπόνοισιν» οἱ δὲ Φωκίαις ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐτέλουν μέγιστην τὴν ἔορτάν τὰ «Ἐλαφθῆλια» πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος διὰ τὴν νίκην ἐκεῖνην.

ΧΙΑΙ. Οἱ Χιοὶ ἐπῆρσαν τὴν Λευκωσίαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἐνομιμῆθη τις ἐν Χίῳ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς γνωρίμων. Ἐνθ' ἐς ἡγετο ἢ νόμῳ ἐπὶ ζεύγους, ὁ βασιλεὺς Ἰπποκλος, συγγενῆς τοῦ νυμφίου καὶ παρῶν, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλοι, μέθης καὶ γέλωτος ὄπαρχόντων, ἀνεπήρσαν ἐπὶ τὸ ζεύγος, οὐχὶ ὅπως πρᾶξῃ τι ὄβριθειαν καὶ ἀστεϊότητα οἱ φίλοι ἔμωσ τοῦ νυμφίου ἐπέπεσαν αὐτόν. Προφαινομένη δὲ θεομηνία κατὰ τῶν Χίων, καὶ τοῦ Θεοῦ διατάξαντος ὅπως φονεύσωσιν ἄπαντας τοὺς φονεύσαντας τὸν Ἰπποκλον, ἄπαντες εἶπον εἰ ἐπέπεσαν τὸν Ἰπποκλον τότε ὁ θεὸς διατάξῃ πάντας νὰ ἐγκαταλίπωσιν τὴν πόλιν, ἂν πάντες μετῴσωσι τοῦ ἄγους. Οὕτω δὲ τοὺς αἰτίους καὶ μετῴχοντας τοῦ φόνου καὶ τοὺς συνέπαινεσαν, ὄπωδῆσιν, μὴ ὄντας ἄλλους, οὐδ' ἀδύνατους ἀφίωσιν εἰς Λευκωσίαν, τὴν ὄποισ ἀπαίρεσαντες οἱ Κορωνεῖς πρῶτον ἀπέκτισαν αὐτὴν μετὰ τῶν Ἐρυθραίων. Ἐπειτα δὲ γινόμενος πόλεμος μετὰ τούτων καὶ τῶν Ἐρυθραίων, ἐν ᾧ ἤρην οἱ Ἰωνες ἤσαν πολλὸ ἰσχυροὶ καὶ αὐτοὶ συνεμάχων μετὰ τῶν Ἐρυθραίων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤδυναντο ν' ἀντιπῶσιν κατὰ τῶσων ἰσχυρῶν πολεμίων, συμφώνησαν νὰ ἐξέλθωσιν ὄπισθεν, φέροντες ἕκαστος ἀνὰ μίαν χλαίαν καὶ ἐν ἱμάτιον καὶ μὴδὲν ἄλλο ἔχοντες.

Αἱ γυναῖκες ἐκείσων αὐτοῦ διὰ ταῦτα, εἰ ἀφῆσαντες τὰ ἔπλα θὰ διέλθωσι γυμνοὶ διὰ μέσου τῶν πολεμίων. Ἐπειδὴ δὲ ἐκείνοι ἐλεγον εἰ ἔχουσιν ὄμοσει, παρῴτρυναν αὐτοὺς τὰ μὲν ἔπλα νὰ μὴ ἀφῆσωσι, νὰ λέγωσι δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους δι χλαίαν μὲν εἶνε τὸ ὄδρον, χιτῶν δὲ ἢ ὄσπις, δι' ἄνδρα ἔχοντα καρδίαν πεσόντων δὲ εἰς τοῦτο τῶν Χίων καὶ μετὰ παρρησίας συμπεριφερομένων πρὸς τοὺς Ἐρυθραίους καὶ τὰ ἔπλα δεικνύοντων, ἐπρόβῆσαν οἱ Ἐρυθραῖοι τὴν τὴν αὐτῶν, καὶ οὐ

δεις προσήλθεν, οὐδ' ἠμῶσιν, ἀλλ' ἠγάπησαν αὐτοὺς ἀπαλλαγέντας. Οὗτοι μὲν λοιπὸν διδασκόμενοι ὄντων τῶν γυναικῶν νὰ ἔχωσι ὄδαρος ὄντως ἰσῶθησαν.

Τούτου δὲ ὄδῶσιν ὄπολείπεται ἄλλο ἔργον ἀρετῆς πολλοὺς χρόνους ὄστερον πρᾶχθὲν ὑπὸ τῶν Χίων πᾶσιν γυναικῶν, ὄποτε Φίλιππος ὁ ἀθηναῖος πολιορκῶν τὴν πόλιν ἐκήρυξε βάρβαρον καὶ ὄπερῆσαν κήρυγμα, ὄπως ἀποχωρήσωσιν οἱ δούλοι πρὸς αὐτόν, ὄποχοῦμενος ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ νυμφεύσῃ ἕκαστον τούτων μετὰ τῆς δεσποίνης του. Διὰ ταῦτα αἱ γυναῖκες λαβούσαι δεινὸν καὶ ἄγριον θυμὸν, μετὰ τῶν δούλων, καὶ αὐτῶν συναγαγακόντων καὶ συμπρακτόντων, ὄρησαν ἀναβαίνουσαι τὸ τεῖχος καὶ λίθους καὶ βῆλα προσφέρουσαι καὶ παροτρύνουσαι καὶ παρακαλοῦσαι τοὺς μαχομένους, τέλος δὲ ἀμυνόμεναι καὶ βάλλουσαι τοὺς πολεμίους ἀπῶθησαν τὸν Φίλιππον, οὐδὲν δὲ δούλου τὸ παράπαν ἀποστάντες πρὸς αὐτόν.

ΑΡΓΕΙΑΙ. Ἡ Τελέσιλα ἦτο ἐξ οἰκίας ἐνδῶου, νοσηματικῆ δὲ τὸ ὄμμα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεμψεν εἰς θεοὺς περὶ ὄγείας καὶ ἔλαβε χρησθῶν εἰς πρῆπει νὰ θεραπεύσῃ τὰς Μοῦσας, παιδομένη ἐκ εἰς τὴν θεὰν καὶ ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀρμόσιν καὶ τοῦ πάθους ἀπηλλάγη ταχέως καὶ ἔθαμῶσθη ὑπὸ τῶν γυναικῶν διὰ τὴν παιητικὴν τέχνην αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Λακαδαίμωνων Κλεομένης πολλοὺς φονεύσας Ἀργείους ἐβῆδισε πρὸς τὴν πόλιν, ἐπῆλθεν ὄργη, καὶ τὸ μὲν θεῖα εἰς τὰς ἀμαρτωλῶσιν ἐκ τῶν γυναικῶν, ὄπως ἀμυνθῶσι κατὰ τῶν πολεμίων ὄπλων, τῆς Τελεσίλλης, λαμβάνουσιν ἔπλα, καὶ ἰσάμεναι παρ' ἐπαλξιν περιέσπασαν κύκλῳ τὰ τεῖχος, ὄστε νὰ θαυμάζωσιν οἱ πολεμίοι. Τὸν μὲν, λοιπὸν, Κλεομένην ἀπέκρουσαν, πολλῶν πεσόντων, τὸν ἔτερον δὲ βασιλεῖα Δημάρατον, εἰσελθόντα εἰς τὴν πόλιν καὶ καταλαβόντα τὸ Παμφυλιανόν, ἐξεδίωξαν.

ὄτω νικησῶσιν τῆς πόλεως, τὰς μὲν πεσούσας ἐν τῇ μάχῃ ἐκ τῶν γυναικῶν ἔθαψαν ἐπὶ τῆς ὄδοῦ τῆς Ἀργείας, εἰς δὲ τὰς σωθεῖσας εἰς ἀνδμήσιν ἔδωσαν ὄπως ἰδύσασθωσιν Ἐνυόλιον. Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μάχης ταύτης αἱ Ἀργεῖαι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἐτέλουν ἔορτάν τὰ Ἰ.β.ρ.ι.σ.τ.κ.α. καθ' ἣν αἱ μὲν γυναῖκες ἔθρουν χιτῶνας καὶ χλαμῶδας ἀνδρικοὺς οἱ δὲ ἄνδρες περιβάλλοντο γυναικείους πέπλους καὶ καλύπτρας.

ΜΗΛΙΣΙΑΙ. Τὰς παρθένους τῶν Μηλίστων κατέλαβε ποτε πάθος δεινὸν καὶ ἀλλόκοτον ἐξ αἰτίας ἀδήλου. Πᾶσας τὰς παρθένους ἐξαιφῶς κατέλαβεν ἐπιθυμία τοῦ θανάτου, καὶ καταλαμβάνε πᾶσας μανία ὄρησ πρὸς τὴν ἀγῶνην, καὶ πολλὰ ἐκρεμῶντο διαλαθούσαι τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Οὐδὲν δὲ κατῴρουν λόγοι καὶ ὄραμα γονέων καὶ παρηγορία φίλων, ἀλλὰ διὰ πανουργίας καὶ ἐπινοίας πάσης διελάνθανον τοὺς φυλάττοντας καὶ ἠτοκῶντων. Τὸ κακὸν τοῦτο ἐπαίετο ἐκ θεῶν προερχόμενον καὶ ἀνώτερον βοήθειας ἀνθρωπίνης, ἄχρις οὐ διὰ γνῶμης νουεχοῦς ἀνδρῶς ἐγράφη προβούλεμα κατ' ὄσιν ἢ ἀπῆρξοντο θὰ ἐκφέρωνται γυμνασθῶσιν μετὰ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸ προβούλεμα τοῦτο κυρθῶν ὄ μόνον ἀνέστηλεν, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρθένων πρὸς τὸν θάνατον.

ΚΙΑΙ. Ἰπῆρξε συνθήκη εἰς τὰς παρθένους τῶν Κίων νὰ συμπερῶνται εἰς δημόσια ἱερὰ καὶ νὰ δημερεύωσιν ἐκεῖ μετ' ἀλλήλων, οἱ δὲ

μνηστήρας ἔθεσαν αὐτὰς παιζούσας καὶ χορευούσας. Τὴν ἐσπέραν δὲ βαδίζοντες πρὸς ἐκῆσθῃν ἀνὰ μέρος ὄπηρξαν τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ἔχρη τοῦ νὰ νίπτωσι καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἦσαν πολλὰς μῆρας περισσότεροι τῶσων κόσμον ἔρωτα καὶ ἄμμιον, ὄστε, τῆς κόρης ἔγγυθηθείσης εἰς ἕνα, οἱ ἄλλοι ἔπαυον ὄσθης.

Κεφάλαιον δὲ τῆς εὐταξίας τῶν γυναικῶν ὄπηρξεν, εἰ μὴτε μοιχεύα μῆτε φθορὰ ἀνεγγυος συνέβη ποτὲ νὰ ἀναφερθῇ ἐπὶ ἐπιτακῶσιν ὄλα ἔτη, ἐν Κίῳ.

ΦΩΚΙΑΔΕΣ. Ἐπειδὴ οἱ τυράννοι τῶν Φωκίων κατέλαβον τοὺς Δελφοὺς καὶ οἱ ὄθηρατο ἐπολέμουν κατ' αὐτῶν τὸν ὄνομασθέντα ἱερὸν πῶλεμον, αἱ περὶ τὸν δίδυμον γυναικῆς (τὰς ὄποισ ἀνόμαζον Θυιάδας) ἐκμανῶσιν καὶ πλανηθείσαι ἐν καιρῷ νυκτῆς, διέλαθον φθάσασιν εἰς Ἀμφισσῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν κατὰκομοὶ καὶ δὲν ἐπῆρχετο εἰς αὐτὰς ἢ φρόνησις, προελθούσαι εἰς τὴν ἀγορὰν κατέπεσαν ἐκεῖ καὶ ἐκοιμῶντο.

Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμφισσῶν φοβηθείσαι, μήπως, ἐπειδὴ ἢ Ἀμφισσῶν ἦτο σύμμαχος τῶν Φωκίων, καὶ οὐχὶ στρατιωτικῶν τῶν τυράννων προσήχοντο ἐκεῖ, προσβλήθησιν αἱ Θυιάδες, ἐξῆλθον εἰς τὴν ἀγορὰν ἄπασαι καὶ ἐν αἰσιπῇ περιεκόλυσαν αὐτὰς, καὶ ἐφῶσιν αὐτὰς ἐκοιμῶντες δὲν ἐπῆρχετο εἰς αὐτὰς ἢ φρόνησις, προελθούσαι εἰς τὴν ἀγορὰν κατέπεσαν ἐκεῖ καὶ ἐκοιμῶντο.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ἄλλων ὄσα θὰ παραθέσωμεν ἐφεξῆς ἐκ τοῦ Πλουτάρχου περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν γυναικῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι θὰ ἴδωμεν εἰς τὴν εὐρα καὶ ὄψηλῃ ἀνελήψης τῶν κοινῶν καὶ ἐθνικῶν καθήκόντων καὶ δικαιομάτων καὶ αἱ ὄψηλῃ ἀρετῆ ἦσαν ἐφάμιλλοι πρὸς τὰς τῶν συγχρόνων γυναικῶν, περὶ ὄν τῶσων δίκαιοι γίνεται ἔπαινος καὶ τῶσα πλέκονται ἐγκώμια.

ΚΑΛΑΙΟΠΗ ΔΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ἡ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Παραθέτομεν ἐν μεταφράσει ἀπὸ γαλλικῆς ἐφημερίδος πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς Τριπόλεως τῆς Συρίας, τῆς ὄποισ τὸ ὄνομα μόνον διακηρύττει τοῦτάτα τὴν Ἑλληνικότητα αὐτῆς. Ἐντοῦτοις θὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν μετὰ πόσης εὐχρησίας καὶ συνειδήσεως ἔλαφρῶς ὄκλειοποιῶνται ἕνας χάρος οἱ Ἑσπεριοὶ, οἱ διγαλοῦντες τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων καὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν.

Ἄνἀγνωστε καὶ κρῖνετε!

Τὰ στρατεύματα ἄτινα κατέλαβον ἀπὸ τῆν Τρίπολιν, πατοῦσιν ἐδαφὸς ποτε Γαλλικῶν, οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν στα

